

اصول و مبانی فلسفی عقیدتی در مدیریت اسلامی

نویسنده: دکتر عبدالله جاسبي

چکیده

در این مقاله ابتدا مفهوم و انواع جهان‌بینی و تفاوت آنها با جهان احساسی مورد بحث قرار گرفته است و جهان‌بینی به عنوان یک نوع برداشت کلی از جهان هستی تعریف شده است که می‌تواند چهره جهان را نشان دهد. درین جهان‌بینی‌های علمی، فلسفی و مذهبی، مدیریت اسلامی بر جهان‌بینی اسلام که نوعی جهان‌بینی الهی و مذهبی است و خصوصیات جهان‌بینی فلسفی را نیز دارا می‌باشد قرار گرفته است. آنگاه اصول و خصوصیات مدیریت اسلامی تحت عناوین سه گانه اصل جهان‌بینی اسلامی، اصل نظام‌گرایی و اصل کلیت و عام بودن با استناد به آیات قرآن مورد بحث و بررسی قرار گرفته است و در انتها نتیجه‌گیری ارائه شده است.

مقدمه

گفته‌های بزرگان باشد ممکن است جهت‌گیری و راهیابی آن ناصحیح و انحرافی انجام شود و از نتیجه مورد نظر و مطلوب فاصله گیرد. در این مقاله هدف تبیین زیربنای فلسفی و جهان‌بینی است که بر اساس آن مدیریت اسلامی بایستی تدوین و تنظیم گردد، لذا ابتدا به بحث پیرامون مفهوم و انواع جهان‌بینی پرداخته و سپس مبانی فلسفی عقیدتی مدیریت اسلامی بیان گردیده است.

برای شناخت مدیریت اسلامی قبل از هر چیز بایستی زیربنای فکری و فلسفی آن مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد تا معلوم شود که مسائل و موضوعات مدیریت در اسلام بر چه زیربنای فکری و فلسفی پی‌ریزی می‌گردد و از چه نوع جهان‌بینی و تفکر معنوی نشأت می‌یابد. در غیر این صورت هر نوع بحث و بررسی پیرامون مدیریت اسلامی اگرچه مبتنی بر آیات قرآن و

جهان بینی

۱- مفهوم جهان بینی

از آنجاکه کلمه جهان بینی ظاهرآ به معنی دیدن جهان مطرح می‌شود ممکن است برخی فکر کنند که منظور آن چیزی است که از حس بینایی یا دیدن در ارتباط با جهان به دست می‌آید. در حالی که دیدن یک حس است و توجه به آن نوعی جهان احساسی است، حال اینکه منظور از جهان بینی به مفهوم مصطلح آن شناخت جهان است نه احساس جهان، آن هم به صورت ناقص و توسط حس بینایی. لذا بایستی بین جهان بینی (به مفهوم مصطلح آن) و جهان احساسی (که دیدن جهان و درک جهان از طریق دیدن حالت خاص آن است) تفاوت اساسی قائل شد.

جهان احساسی به مفهوم درک جهان از راه باصره، چیزی که منحصر به انسان باشد نیست بلکه حیوانات نیز از آن برخوردار می‌باشند. حیواناتی هستند که هم از جهت بینایی و هم از دیگر جهات احساسی (حس چشایی، بویایی، بساوایی و شنوایی) خیلی تیزتر و پیشرفته‌تر از انسان بوده و دستگاه احساسی آنها بسیار دقیق‌تر و ظرفی‌تر از انسان کار می‌کند. اما وقتی جهان بینی به معنی شناخت جهان ارائه می‌گردد، در آن هدف‌های یک مکتب، راه و روش‌های وصول به آن، باید و نبایدهایی که در آن مکتب مطرح می‌شود، مسؤولیت‌هایی که بر دوش انسان می‌گذارد، ارزش‌هایی که آنها را معتبر دانسته و ضد

ارزش‌هایی که آنها را زشت و ناصواب می‌شمارد، نحوه نگرش به جهان و زندگی و موضوعات و حقایقی از این قبیل را مد نظر قرار می‌دهد. اینها همه و همه خاص انسان است و حیوانات از آن بی‌بهره‌اند. اینها موضوع مهم شناخت را که همان اصطلاح جهان بینی است و مختص انسان است مطرح می‌کنند.

در مراحل جهان بینی به مفهوم شناخت لزوماً حجم و مقدار اطلاعات به اندازه کیفیت آنها نقش اساسی ندارد. مثلاً شناخت بیشتر تعداد ستارگان، حیوانات و پدیده‌های طبیعی نمی‌تواند لزوماً در بینش و جهان بینی فرد تغییر اساسی ایجاد کند و او را به سطح بالاتری از جهان بینی ارتقا دهد. به عبارتی دیگر «نمی‌توان گفت کسی که کلاس بالاتری از یک علم را طی کرده از کسی که در کلاس پایین‌تر است جهان بینی بهتر و کامل‌تری دارد»!

جهان بینی با این مفهومی که توضیح داده شد یک نوع برداشت کلی از جهان هستی را ارائه می‌دهد. در مورد اینکه آیا انسان می‌تواند جهان را بشناسد و چهره کلی آن را ترسیم کند دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد. برخی اعتقاد دارند که شناخت جهان ممکن نیست و آنچه که فلاسفه و دانشمندان در طول تاریخ در مورد جهان گفته‌اند شکلی است که خود ترسیم کرده و افسانه‌ای است که خود سرداده‌اند و به قول خیام:

۱- مرتضی مطهری، شش مقاله، جهان بینی الهی و جهان بینی مادی، انتشارات ملاصدرا، چاپ آرین، اسفند ۱۳۶۳.

مزیت شناخت علمی دقت و جزء نگری آن است. از یک جزء کوچک در آزمایشگاه هزاران قطعه اطلاع تهیه می‌گردد. اما علی‌رغم اطلاعات زیادی که از یک جزء به دست می‌آید دایره شناخت آن بسیار محدود است مثل نورافکنی که در تاریکی شب یک محدوده کوچک را روشن می‌کند. آن محدوده بسیار روشن و اجزاء آن کاملاً هویدا می‌گردد اما در یک شب تاریک فقط یک نقطه یا محدوده کوچک را می‌توانیم بینیم. قطعاً این نقطه یا محدوده نمی‌تواند از چهره کلی جهان تصویری به ما ارائه دهد.

روش جهان‌بینی علمی در حقیقت همان روش شناخت فیل توسط کوران در داستان مثنوی است. هر کدام از کوران یک جزء از فیل را لمس می‌کرند و بر اساس آن اظهار می‌نمودند، یکی پای فیل را لمس می‌کرد و آنرا ستون می‌نامید، دیگری گوش فیل را لمس کرده و آن را بادبزن معرفی می‌کرد و آن دیگر خرطوم فیل را لمس کرده و آن را ناودان می‌دانست. اما فیل هیچیک از آنها نبود و بلکه مجموعه آنها نیز نبود!

البته روش علمی شامل روش سیستم‌ها که در نیمه دوم قرن بیستم مورد توجه قرار گرفته است نیز می‌گردد که در آن برای حل مسائل و شناخت پدیده‌ها، ابعاد مختلف آنها را مورد بررسی قرار می‌دهند و به جای جزء نگری یا روش کل نگری به موضوع و پدیده می‌نگرند. اما آنچه که باز هم آن را محدود می‌کند این است که شناخت علمی حتی در

آنکه محیط فضل و آداب شدند در جمع کمال شمع اصحاب شدند ره زین شب تاریک نبردند برون گفتند فسانه‌ای و در خواب شدند موضوع شناخت جهان در طول تاریخ به شیوه‌های مختلفی دنبال شده است. این موضوع در این مقاله تحت عنوان جهان‌بینی‌های علمی، فلسفی و مذهبی مورد بحث قرار می‌گیرد. بدین ترتیب جهان‌بینی به طور کلی به سه طریق مورد بررسی قرار می‌گیرد که عبارتند از: جهان‌بینی علمی، جهان‌بینی فلسفی و جهان‌بینی مذهبی

۲-جهان‌بینی علمی

در جهان‌بینی علمی ادعا می‌شود که می‌توان بدون استمداد از فلسفه و مستقل از آن و تنها با استفاده از تجربه و آزمایش جهان را تعریف کرده و شناخت. بررسی شناخت علمی مبتنی بر سه جزء اساسی است که عبارتند از بررسی واقعیت‌ها و روند شکل‌گیری آنها، ارائه فرضیه بر اساس این واقعیت‌ها و بالاخره آزمون فرضیه و ارائه نظریه.

عالی در روش علمی قضایای مورد نظر خود را بررسی و مطالعه می‌کند و از مجموعه مطالعه و بررسی‌ها، فرضیه‌هایی در ذهن خود می‌سازد و سپس آن را مورد آزمون قرار می‌دهد. اگر آزمون فرضیه را تأیید کرده فرضیه به صورت یک قانون طبیعی مطرح می‌شود و اگر تأیید نشد فرضیه دیگری جانشین آن می‌گردد.

روش سیستمیک آن فقط در دایرہ مادیات به بررسی جهان می‌پردازد و لذا تنها بخش مادی جهان را مورد مذاقه قرار می‌دهد. به علاوه در شناخت جهان مادی نیز دارای محدودیت زیاد بوده و تنها بخش کوچکی از اطلاعات جهان طبیعت را داراست و در مورد آنچه کشف شده و مورد آزمون واقع گردیده است می‌تواند اظهار نظر نماید و قضاوت کند، وقدرت تجزیه و تحلیل همه هستی و حتی همه جهان مادی را نیز ندارد.

بنابراین روش شناخت جهان از نظر علمی به خاطر میزان جهل انسان نسبت به جهان، روش نارسا و گمراه کننده است. این روش به همان نسبت که یک پدیده کوچک را دقیق و عمیق بررسی می‌کند از بررسی و معرفی چهره کلی جهان عاجز و ناتوان است.

از آنجاکه روش شناخت علمی نمی‌تواند چهره کلی جهان را بیان کرده و نشان دهد لذا به سؤالاتی از قبیل اینکه، جهان چگونه به وجود آمده؟ از کجا آمده؟ به کدام جهت حرکت می‌کند؟ به کجا خواهد رسید؟ آیا در جهان وحدت حاکم است یا کثرت؟! آیا سنت‌های لا یتغیر حاکم است یا همه چیز تصادفی است؟ جهان از عدم به وجود آمده است یا تنها تغییر ماهیت و شکل داده است؟ نمی‌تواند پاسخ درست و قابل قبولی دهد.

نارسا بی‌دیگر روش شناخت علمی این است که ارزش علمی دارد نه نظری و لذا نمی‌تواند آرمان‌ساز و ایمان‌زا باشد و در نتیجه نمی‌تواند

تکیه گاه ایدئولوژی واقع شود.
مشکل و نارسا بی‌دیگر شناخت علمی این است که وضع ناپایداری دارد چرا که علم بر بررسی‌ها، فرضیه‌ها و آزمون‌ها تکیه می‌کند که همه آنها در حال تغییر است، برخلاف فلسفه که بر بدیهیات اولیه عقلی و اصول ثابت غیر قابل تغییر تکیه می‌کند لذا علم نمی‌تواند تکیه گاه ایدئولوژی و مکتب باشد.

شهید مطهری می‌گوید «همه کسانی که از جهان‌بینی علمی دم زده‌اند و یا فلسفه خود را فلسفه علمی خوانده‌اند، اگر درست دقت شود بر شهرپ نوعی فلسفه نشسته و در حوزه‌هایی وارد شده‌اند که پای علمی به آنجا نمی‌رسد. صرفاً با یک سلسله شباهت‌های سطحی میان برخی فرضیه‌های خود با بعضی داده‌های علم به غلط فلسفه خود را فلسفه علمی و جهان‌بینی خود را جهان‌بینی علمی نامیده‌اند»^۳.

۳- جهان‌بینی فلسفی

جهان‌شناسی فلسفی دقت و تشخیص جهان‌شناسی علمی را برای یک حوزه محدود ندارد، اما از آنجاکه متکی به اصول بدیهی و ثابت است دارای ارزش نظری مطلق و قابل اعتماد و نامحدود است^{*}.

این نوع جهان‌بینی تنها یک حوزه محدود را شامل نمی‌شود بلکه بر روی همه هستی نور می‌اندازد اگرچه روشنی آن قوی و شدید نباشد. در

^۳- مرتضی مطهری، شش مقاله، انتشارات صدر، چاپ آرین، اسفند، ۱۳۶۳ صفحه ۲۸۲ و ۲۸۳

*- البته شرط قابلیت اعتماد جهان‌بینی فلسفی، اتکاء آن بر اصول بدیهی عقلی است والا بسیارند گفتارهایی که نه عملی اند، نه منطقی و نه فلسفی.

منطق ثابت و همیشگی برخوردار باشد. مجموعاً بر جهان‌بینی اسلامی منطبق خواهد شد و به یک نتیجه خواهند رسید.^۴

مکتب‌های الهی و بهخصوص مکتب اسلام به خاطر ارتباط با مبدأ آفرینش از طریق وحی، همه آنچه را که برای هدایت و سعادت بشر لازم است در بر می‌گیرد^۵ و لذا جهان‌بینی فلسفی و علمی را نیز به نحو احسن و تکامل یافته در خود دارد.

اصول و خصوصیات مدیریت اسلامی
مهترین اصول و خصوصیات مدیریت در اسلام عبارتند از اصل جهان‌بینی اسلامی، اصل نظام‌گرایی یا سیستمیک و اصل جامعیت و عام بودن که هر یک به‌طور جداگانه توضیح داده می‌شود.

۱- اصل جهان‌بینی اسلامی

مدیریت اسلامی مدیریتی است مکتبی و نظام ارزشی اسلام به عنوان یک مکتب بر تمامی اجزای تشکیل دهنده این مدیریت حاکم است. به عبارت دیگر زیشه‌های مدیریت اسلامی از نظام ارزشی اسلام تغذیه می‌نماید نه از آنچه که به نام دانش مدیریت در مکاتب و دانشگاه‌های شرق و غرب انتشار یافته است. روابط انسانی و اصولی که امروز در نظام‌ها و کشورهای شرق و غرب انتشار یافته است. روابط انسانی و اصولی که امروز در نظام‌ها و

این جهان‌شناسی راجع به اصل هستی و تحولات آن بحث می‌شود و قیافه کلی جهان مشخص می‌گردد و لذا ایجاد کننده یا ویران، کننده ایدئولوژی‌ها برای انسان است. این نوع جهان‌بینی به انسان نسبت به جهان نگرش می‌بخشد تا در مورد جهان موضع بگیرد.

۴- جهان‌بینی مذهبی

جهان‌بینی مذهبی از نظر کیفیت و برد نوعی جهان‌بینی فلسفی است، بدین ترتیب که قیافه کلی جهان را نشان می‌دهد، باید ها و نباید ها را مشخص می‌کند و پایه‌های ایدئولوژی را برای انسان می‌سازد. تفاوت این جهان‌شناسی با جهان‌شناسی فلسفی در این است که پایه‌های آن بر وحی استوار است که اختصاص به انبیاء الهی دارد.

با این استدلال که وحی از جانب خالق جهان هستی و سرچشمہ شناخت و منشأ توجه دادن به عقل و منطق است پس می‌توان پذیرفت که جهان‌بینی مذهبی نوعی جهان‌بینی فلسفی است که دارای قداست نیز می‌باشد و از اطمینان و اعتماد بی‌پایان و کامل برخوردار است.

در حقیقت می‌توان گفت که جهان‌بینی علمی وقتی که شمول پیدا کند و همه هستی را در برگیرد (زمانی فرا رسید که انسان همه معلومات جهان مادی را داشته باشد و هیچ چیز مجهول برای او نباشد) و جهان‌بینی فلسفی وقتی که از استدلال و

۴- رجوع شود به کتاب راه طی شده نوشته مهندس مهدی بازرگان

۵- آیه ۹ سوره اسراء ان هدا القرآن یهدی للتی هی اقوم

۲- اصل نظام‌گرایی یا سیستمیک

اکنون که مشخص شد ریشه و اساس مدیریت اسلامی را جهان‌بینی تشکیل می‌دهد بایستی توضیح دهیم که دیدگاه‌های فلسفی می‌توانند شامل ابعاد خاصی از زندگی انسان گردد و یا تمامی ابعاد زندگی را شامل شود. مثلاً ممکن است اساس و ریشه یک جهان‌بینی را تفکر و بینش اقتصادی تشکیل دهد و یا بینش اصالت وجود را مطرح کند. اسلام برخلاف این‌گونه مکاتب از نظر جهان‌بینی و فلسفی یک نظام کامل و چند بعدی است. بدین معنی که فقط در یک زمینه خاص مثلاً در باب اقتصاد یا اخلاق یا سیاست و... دارای نظر نیست بلکه در کلیه زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نظامی دارای دیدگاه و نظر است و به صورت یک مجموعه هماهنگ است که اجزای آن با یکدیگر مرتبط بوده و روی یکدیگر اثر می‌گذارد و همواره انسان، گروه یا جامعه را جدا از محیط و مجزا از ارزش‌ها و قوانین حاکم بر محیط آن ارزیابی نمی‌کند و اینها همان خصوصیات نظام‌گرایی یا تفکر سیستمیک به مفهوم عام و چند بعدی آن است.^۶

باید توجه داشت که در اسلام نمی‌توان یک بعد از ابعاد زندگی را مورد عنایت قرار داد و بقیه را به فراموشی سپرد. مثلاً اینکه سعی شود اقتصاد در جامعه شکوفا گردد اما اخلاق، فرهنگ و سایر ابعاد اجتماعی تحت الشیاع آن قرار گرفته و از اولویت

کشورهای مختلف بر اداره امور تنظیم شده است مبتنی بر نوعی تفکر فلسفی و یا بینش اجتماعی است و در حقیقت آنچه که امروز در نظام‌های مختلف به عنوان اصل در مدیریت پذیرفته شده است بر اساس جهان‌بینی یا بینش خاصی است که نظام‌ها و جوامع آن را پذیرفته‌اند. در حقیقت آنچه به نام اصول و زیربنای مدیریت مطرح می‌گردد یک مقوله فلسفی است خواه اسلامی باشد یا غیر اسلامی و آنچه که به نام علم مطرح می‌گردد دانشی است که مشخص کننده پدیده‌های مختلف و تفسیر کننده روابط بین این پدیده‌ها است. بنابراین آنچه که به صورت علم در آمده است بیشتر روش‌های کمی و فرمول‌ها و تکنیک‌هایی است که می‌تواند به عنوان ابزاری در اختیار این اصول و روابط قرار گیرد خواه این اصول و روابط اسلامی باشد یا مبتنی بر سایر بینش‌ها و جهان‌بینی‌های فلسفی.

بنابراین مدیریت به مفهوم عام آن در همه سیستم‌های اجتماعی مبتنی بر یک مقوله فلسفی عقیدتی است گرچه در تحقق اهداف خود از روش‌ها و تکنیک‌های علمی بهره گیرد.

در اسلام نیز مدیریت مبتنی بر جهان‌بینی الهی است و ریشه در نظام ارزشی اسلام دارد. اما برای تحقق هدف‌های خود ممکن است از کلیه روش‌های موجود به عنوان یک وسیله یا ابزار استفاده نماید^۷. لذا جهان‌بینی الهی زیربنا و تفکر حاکم بر مدیریت اسلامی خواهد بود.

۶- برای توضیح بیشتر این قسمت مراجعه شود به فصل اول کتاب «مدیریت اسلامی» نوشته دکتر سید علی اکبر افجه‌ای، انتشارات جهاد دانشگاهی، ۱۳۶۴

۷- برای توضیح بیشتر رجوع شود به فصل سوم از کتاب اصول و مبانی مدیریت تحت عنوان سیستم‌های اجتماعی نوشته دکتر عبدالله جاسبی

**بِيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَقُولُونَ نَؤْمِنُ بِيَعْنَارِ وَنَكْفُرُ بِيَعْنَارِ
وَيَرِيدُونَ أَنْ يَتَخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ اولَئِكَ هُم
الظَّافِرُونَ حَقًا ۝ وَاعْتَدْنَا لِلظَّافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝
وَالَّذِينَ اصْنَعُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَمْ يُفْرِقُوا بَيْنَ أَحِدٍ
مِنْهُمْ أُولَئِكَ سُوفَ يُؤْتَيْهُمْ أَجْوَاهُمْ وَحَارَ اللَّهُ
عَفْوُرًا رَحِيمًا ۝**

آنان که به خدا و پیامبران او کافر شوند و خواهند که میان خدا و پیامبرانشان جدایی اندازند و گویند که ما به برخی از گفتار انبیاء گرویده و به پارهای دیگر کافر شویم و خواهند که میان کفر و ایمان راهی اختیار کنند به حقیقت کافر هم اینها یند و ما برای کافران عذابی خوار کننده مهیا داشته ایم و به آنان که به خدا و رسولان او ایمان آوردن و میان هیچیک از پیامبران تفرقه نینداختند اینها را خدا به زودی اجر عطا کند و خدا پیوسته در صفت بندگان بخشنده و مهربان است.

۳- سوره حجر آیات ۹۰ تا ۹۲:

**شَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الرَّبِيعِ ۝ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقَرْأَ
عَظِيمًا ۝ فَوْرَبَطَ لِنَسْلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝**
آن گونه عذابی که برکسانی که آیات خدا را قسمت کردند نازل کردیم آنان که قران را جزو جزء و پاره پاره کرده اند قسم به خدای تو که از همه آنها سخت مؤاخذه خواهیم کرد.

۴- سوره بقره آیات ۸۵ تا ۸۷:

**ثُمَّ أَنْتُمْ هُوَ لَا تُقْتَلُونَ أَنْفُسَمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا
مَنْهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهِرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْأَثْمِ وَ
الْعَدْوَانِ وَأَنْ يَأْتُوكُمْ أَسْارِرُ تَفَادُوهُمْ وَهُوَ**

برخوردار نشوند قابل قبول نیست. لذا در قرآن کسانی را که به بخشی از کتاب ایمان آورده و به بخش دیگر آن کفر ورزیده اند مکرراً مورد عتاب و سرزنش قرار می دهد. قرآن اسلام را یک مکتب فراگیر و چند بعدی می داند که برای سعادت انسان لازم است همه ابعاد آن مورد توجه و دقت قرار گیرند. در این زمینه مناسب است به آیات قرآن اشاراتی داشته باشیم.

۱- سوره آل عمران آیه ۷:

**هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ مِنْهُ أَيَّاتٌ مُحَكَّمٌ
هُرَمُ الْكِتَابِ وَآخِرُ مُتَشَابِهَاتٍ فَإِمَّا الظَّيْرُ فَرَ
قَلْوَبِهِمْ رَيْغُ فَيَتَعَوَّرُ مُتَشَابِهٌ مِنْهُ ابْتَهَ، الْفَتْتَةُ وَ
ابْتَهَ، تَأْوِيلُهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسْخُونُ فَرَ
الْعِلْمُ يَقُولُونَ أَمْنَابَهُ كُلُّ مَنْ عَنْهُ رِبِّنَا وَمَا يَخْسِرُ إِلَّا
أَوْلَا الْأَلْبَابِ**

اوست خدایی که قرآن را به تو فرستاد که برخی از آن کتاب آیات محکم است که آنها اصل و مرجع دیگر آیات کتاب خواهد بود و برخی دیگر آیاتی است متشابه تا آنکه گروهی که در دلشان میل به باطل است از پی متشابه رفته تا به تاویل کردن آن در دین راه شبهه و فتنه گری پدید آرند در صورتی که تاویل آن جز خدای کسی نداند و اهل دانش گویند ما به همه آن کتاب گرویدیم که تمام محکم و متشابه آن از جانب پروردگار ما آمده و به این دانش و بر این معنی آگاهند.

۲- سوره نسا آیات ۱۵۰ تا ۱۵۲:

أَنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَرِيدُونَ أَنْ يَفْرَقُوا

ادله روشن حجت‌ها دادیم و او را به واسطه روح القدس اقتدار و توانایی بخشدیدم آیا هر پیامبری که بر خلاف هوای نفس شما اوامری از جانب خدا آرد از امرش سریپچی کرده و از ره حسد گروهی را تکذیب می‌کنید و گروهی را می‌کشید.

۵- سوره قصص آیه ۵۰:
وَلَقَدْ وَصَّلَا لِهِمْ وَالْقُولُ لِعِلْمِهِ يَنْتَهُونَ
 همانا برای اینان (مردم) سخن را پیوسته آوردیم تا شاید متذکر گرددند.

سه خصوصیت مهم نظام‌گرایی یعنی هدف‌جویی و وحدت همه اجزاء و هماهنگی بین آنها، ارتباط متقابل بین اجزاء و تأثیر متقابل آنها روی یکدیگر، و بالاخره همپایانی را به خوبی می‌توان در قرآن که کتاب آفرینش انسان است و مجموعه نظام ارزشی اسلام در آن گنجانده شده ملاحظه نمود.^۸

الف: هدف جویی، وحدت همه اجزاء و هماهنگی بین آنها در آیاتی که به این قسمت مربوط می‌شود تصریح می‌گردد که خلقت آسمان‌ها و زمین و به‌طور کلی جهان هستی، بحث یهوده و بدون هدف نیست اگرچه بسیاری از افراد این هدف و جهت‌گیری را درک نکنند. هدف نهایی خلقت بازگشت به‌خدا و اتصال به ذات لایزال باری تعالی است و همه جهان هستی در این جهت و به آن سو حرکت می‌کند.

محم معلیهم اخراجهم افتومور بیغز الدناب و تدفرون بیغز فما جزا، من يفعل ذلك من دم الآخره فـر العـيـوه الدـنـيـا و يـوم الـقـيـمـه يـرـدـور الـرـاـشـدـه الـعـذـابـه و ما الله بـغـافـلـعـما تـعـمـلـور ^۶ اوـلـهـدـهـ الـذـيـ اـشـتـرـواـ الـحـيـوهـ الدـنـيـاـ بـالـآـخـرـهـ فـلاـ يـدـفـعـ عـنـهـمـ العـذـابـهـ و لـاـ هـمـ يـنـصـرـور ^۷ و لـقـدـاتـيـناـ مـوسـرـ الحـنـابـ وـقـفـيـناـ مـنـ بـعـدـهـ بـالـرـسـلـ وـاتـيـناـ عـيـسـىـ رـسـولـ بـاـ لـاتـهـوـاـ اـنـفـسـهـمـ اـسـتـهـبـرـتـمـ فـفـرـيـقاـ مـذـبـتـهـمـ وـفـرـيـقاـ تـقـتـلـوـر ^۸

با این عهد باز بر خوبی رشت اخلاف خود که خون یکدیگر می‌ریزید و گروه ضعیف را از دیار خود می‌رانید و در بدکاری و ستم بر ضعیفان پشتیبان همدیگرید و چون اسرایی بگیرید برای آزادی آنها فدیه می‌طلبد در صورتی که به حکم تورات اخراج کردن آنها محققانه بر شما حرام شده است چرا به برخی از احکام تورات که به نفع شمامت ایمان آورده و به بعضی دیگر کافر می‌شوید پس جزای چنین مردم بدکاردار چیست جز ذلت و خواری در زندگی این دنیا و سخت ترین عذاب در آن دنیا و خدا غافل از کردار شما نیست. اینان همان کسانند که متعاق دو روزه دنیا را خربیده و ملک ابدی آخرت را فروختند پس در آخرت عذاب آنها هیچ تخفیف نیابد و کسی آنان را یاری نکند و ما به موسی کتاب تورات را عطا کردیم و از پی او پیغمبران فرستادیم و عیسی پسر مريم را به

۸- برای توضیح این قسمت می‌توان به کتاب «توحید و تفکر سیستمیک»، نوشته - شیرزاد، چاپ اول، کانون نشر حنیف رجوع نمود.

دریافت خواهد کرد و به هیچکس ظلم نخواهد شد.
ب: تأثیر متقابل اجزاء روی یکدیگر و ارتباط و تبادل منطقی
بین آنها - در این دسته از آیات تأثیر متقابل افراد و
نیروها روی یکدیگر مورد توجه قرار گرفته تا هیچ
چیز را بدون علت و معلولی تحلیل نکنند. در عین
حال وجود تعادل برای ادامه حیات در طبیعت و
قرار گرفتن هر چیز در جای خود مورد دقت واقع
شده است.

۱- رعد سوره ۱۳- آیه ۱۰:

أَرَ اللَّهُ لَا يَغِيرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يَغِيرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
خداؤند هرگز شرایط ملنی را تغییر نخواهد داد مگر
آنکه خودشان را تغییر دهند

۲- طلاق سوره ۱۶۵ آیه ۳:

أَرَ اللَّهُ بِالْمُبْلَغِ أَمْرَهُ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِحْلَلَ شَارِقَةِ
خداؤند امر خود را می رسانند. مسلمًا برای هر چیز
اندازه ای معین کرده است.

۳- الحجر سوره ۱۵ آیه ۱۹:

وَ الْأَرْضُ مَدَنُهَا وَ الْقِينَا فِيهَا رَوْأِسُ وَ اَنْتَافِيهَا
مِنْ حَلْلِ شَاءَ مُوزُونٌ
و زمین را گستردیم و در آن کوه هارا محکم و ثابت
قرار دادیم و انواع چیزها را در حد تعادل در آن
به وجود آوردیم.

ج: هم پایانی - در این دسته از آیات هم پایانی نهایی
همه موجودات در جهان هستی مورد توجه واقع
شده است. بدین معنی که موجودات سرانجام به

۱- دخان سوره ۴۴ آیه ۳۸:

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لِعَبِيرٍ
و آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست را بازیچه
خلق نکردیم.

۲- دخان سوره ۴۴ آیه ۳۹:

مَا خَلَقْنَا هُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ لِحُرِّ الْأَثْرَهِمْ لِإِعْلَمِهِ
آنها را جز برای حقیقت خلق نکردیم ولی اکثر آنها
نمی فهمند.

۳- مومنون سوره ۲۳ آیه ۱۱۵:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّا خَلَقْنَا هُمَّ عَبْثًا وَ أَنْطَمَ الْبَيْنَا
الترجمور

آیا پنداشتید که شما را بیهوده خلق کردیم و به سوی
ما باز نخواهید گشت.

۴- احقاف سوره ۴۶ آیه ۳:

مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ أَجْرٍ
مسار و الذین حُذِرُوا وَ أَعْمَالًا أَنْذَرُوا مَعْرُضُور
آسمانها و زمین و آنچه را که بین آنها است خلق
نکردیم مگر بر حق و برای پایانی مشخص و آنها بی
که کفر و رزیده اند از آنچه آگاه شده اند رو
می گردانند.

۵- جاثیه سوره ۴۵ آیه ۲۲:

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ لِتَجزِيرِ حَلْلِ
نَفْسٍ بِمَا حَسِبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ
خداؤند آسمانها و زمین را برای حقیقت آفریده و
هر فردی جزء و پاداش آنچه کسب کرده است

۴- بقره سوره ۲ آیه ۱۵۶:

اَنَّ اللَّهَ وَ اَنَاٰ لِيْهِ رَاجِعُوْر

از خدا آمده‌ایم و به سوی آن باز می‌گردیم.

۵- یس سوره ۳۶ آیه ۳۸:

**وَالشَّمْرٌ تَجْرِي لِمَسْتَقْرِلَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيِّ**

خورشید به سوی فرارگاه خود در حرکت است. این مشیت پروردگار عزیز و دانا است.

در اینجا به قسمتی از سخنان شهید مطهری در خصوص هدف‌های نهضت اسلامی که بیانگر خصوصیت نظام‌گرایی و چند بعدی بودن اسلام به عنوان یک کل تجزیه ناپذیر است اشاره می‌کنیم. «(این نهضت چه هدفی را تعقیب می‌کند و چه می‌خواهد؟ آیا دمکراسی می‌خواهد؟ آیا می‌خواهد دست استعمار را از این کشور کوتاه کند؟ آیا برای دفاع از آنچه امروز حقوق بشر نامیده می‌شود به پا خواسته است؟ تبعیض‌ها، نابرابری‌ها را می‌خواهد معدوم کند؟ ریشه ظلم را می‌خواهد بکند و آیا ...»

پاسخ این پرسش‌ها را از آنچه درباره ماهیت نهضت آن بیان کردیم و هم از بیانیه‌ها و اعلامیه‌های رهبران نهضت می‌توان به دست آورد. آنچه اینجا به اجمال در پاسخ به این پرسش‌ها می‌توان گفت این است که: آری و نه آری، یعنی همه آن هدف‌ها جزء اهداف نهضت است و نه، یعنی محدود به هیچیک از آنها نیست. یک نهضت اسلامی نمی‌تواند از نظر هدف محدود باشد زیرا اسلام در ذات خود یک «کل

یک نقطه رجوع خواهد کرد و در دوران زندگی نیز حدادشی پیش خواهد آمد که از نظر خالق و آفریننده جهان مشخص و روشن است گرچه برای انسان ناشناخته و مجهول می‌باشد.

۱- تکویر سوره ۸۱ آیات ۱ تا ۶:

**اَذَا الشَّمْرٌ شُورٌ ① وَ اَذَا النُّجُومُ انْضَرَتْ ② وَ
اَذَا الْجَبَالُ سِيرٌ ③ وَ اَذَا الْعُشَرُ عَطْلٌ ④ وَ اَذَا
الْوَحْوَلُ حَشْرٌ ⑤ وَ اَذَا الْبَحَارُ سُجْرٌ ⑥**

هنگامی که خورشید به تیرگی می‌گراید و موقعی که ستاره‌ها روشنایی خود را از دست می‌دهند و هنگامی که کوه‌ها به حرکت درآیند و هنگامی که شتران ماده بچه‌دار تنها رها شوند و هنگامی که اقیانوس‌ها می‌جوشند.

۲- انعام سوره ۶ آیه ۲:

**هُوَ الَّذِي خَلَقَهُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى لَهُمْ اَجَلًا وَ اَجْلًا
مَسْمَارٌ عَنْهُمْ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْرُورُ**

او است که شما را از خاک آفرید و پایان معینی را برای شما قرار داد و پایان دیگری نزد او برایتان تعیین شده است مع هذا در بین خود اختلاف دارید.

۳- اعراف سوره ۷ آیه ۳۴:

**وَلَدَلِ اِمَّةٍ اَجْلٌ فَادِّا جَاءَ، اَجْلَهُمْ لِاِسْتَاخِرٍ، سَاعَةٍ وَ
لِاِسْتَقْدَمَوْر**

برای هر مردمی دوره‌ای است تعیین شده، هنگامی که اجل آن فرامی‌رسد نمی‌توانند ساعتی آن را به تعویق اندازند و یا تسريع نمایند.

می توان آنها را از منابع معتبر استخراج کرده و مدون نمود، اما این موضوع که در زندگی صنعتی و در بوروکراسی اداری سازمان‌های امروزی این روابط دستخوش چه تغییرات و تحولاتی می‌گردند مطلبی نیست که ما توقع داشته باشیم مستقیماً در منابع اسلامی تشریح شده باشد، از این رو هرگونه انتظاری مبنی بر تشریح و تنظیم ریز مسائل مربوط به تأثیر ماشین و تکنولوژی بر زندگی امروز و تأثیر آن در امر مدیریت و یا انتظار جست‌وجوی ریز روابط بین افراد در یک سازمان صنعتی یا اداری انتظاری نابه‌جا خواهد بود ولذا همان‌طور که قبل ذکر شده است مدیریت اسلامی به بحث پیرامون اصول و ضوابط کلی در اداره جامعه و خصوصیات مدیریت اسلامی به بحث پیرامون اصول و ضوابط کلی در اداره جامعه و خصوصیات مدیریت و مدیر می‌پردازد و به یک سطح خاص از مدیریت یا سازمان محدود نمی‌گردد. به عنوان مثال وقتی موضوع شورا و مشاوره به عنوان یک اصل در نظام تشکیلاتی و ارزشیابی اسلامی مورد بحث قرار می‌گیرد این اصل در همه سطوح مدیریت جامعه اسلامی از مقام رهبری گرفته تا مدیریت یک مدرسه یا خانواده مصدق دارد و در یک سطح خاص مثلاً سطح حکومت یا سطح مؤسسات بزرگ و... محدود نمی‌شود. اما اینکه این اصل شورا و مشاوره در هر سطحی چگونه اجرا گردد، حدود وظایف و اختیارات آن چه باشد و افراد مورد مشاوره چگونه تعیین گردند چیزی است که

تجزیه ناپذیر» است و با به دست آوردن هیچیک از آن هدف‌ها پایان نمی‌پذیرد^۹.

این بیان شهید مطهری در حقیقت بیش از پیش خصوصیت نظام‌گرایی را در مدیریت اسلامی روشن می‌سازد چراکه اسلام یک کل تجزیه ناپذیر است و برای تدوین مدیریت اسلامی نیز باید به همه خصوصیات این مکتب در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، اخلاقی و... توجه داشت.

۳. اصل کلیت و عام بودن

با توجه به اینکه بحث مدیریت اسلامی بیشتر پیرامون اصول و مبانی مدیریت است تا بحث تکنیک‌ها و روش‌ها لذا بخشی کلی و اساسی است که مربوط به همه سطوح مدیریت از مدیریت گروه و سازمان تا مدیریت جامعه و امت اسلامی می‌باشد و اختصاص به یک سطح از سطوح و یک بعد از ابعاد مختلف مدیریت ندارد و این بدین معنی است نیست که ما نیاز به تحقیق پیرامون مسائل مربوط به سازمان و مؤسسات رانداریم بلکه بدین معنی است که آنچه که ما به عنوان مبانی ارزشی و اصول مدیریت در اسلام از کتب و مأخذ اسلامی استخراج می‌نماییم ناظر بر مدیریت به صورت عام و در سطوح مختلف جامعه است. به عنوان مثال روابط انسان نسبت به زیرستان و مسئولان موضوعی است که در همه سطوح مدیریت مطرح می‌باشد و بعضی از اصول کلی نظام ارزشی اسلام است که

۹- نهضت‌های اسلامی در صد ساله اخیر، نوشته مرتضی مطهری، چاپ نشر عصر- قم، صفحه ۶۸

نتیجه‌گیری

مدیریت اسلامی مبتنی بر اصول و مبانی فلسفی عقیدتی است که از جهان‌بینی الهی نشأت می‌گیرد. در مدیریت اسلامی به اصل نظام‌گرایی و خصوصیت کلی و عام بودن مدیریت برای تعمیم آن در همه سطوح مدیریت توجه شده است.

نمی‌توان انتظار داشت در منابع اسلامی نسبت به تک تک آنها به صورت ریز اظهار نظر کامل شده باشد بلکه با استفاده از اصول و ضوابط شوراهای در اسلام می‌توان این مشخصات را برای هر سطح از مدیریت جامعه تعیین کرد، همانگونه که قانون شوراهای در مجلس شورای اسلامی با اتكاء به اصول مربوط به آن در قانون اساسی برای سطوح مختلف تصمیم‌گیری تدوین و تنظیم گشت.

منابع و مأخذ

۱- قرآن کریم

۲- شهید مرتضی مطهری، شش مقاله، جهان‌بینی الهی و جهان‌بینی مادی، انتشارات صدرا، چاپ آرین، اسفند ۱۳۶۳

۳- شهید مرتضی مطهری، نهضت‌های اسلامی، چاپ نشر عصر، قم
۴- خیام

۵- دکتر عبدالله جاسی، اصول و مبانی مدیریت، چاپ ششم، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، سال ۱۳۷۴
۶- مهندس مهدی بازرگان، راه طی شده،

۷- دکتر سیدعلی افجه‌ای، مدیریت اسلامی، انتشارات جهاد دانشگاهی، ۱۳۶۳

۸- شیرزاد، توحید و تفکر سیستمیک، چاپ اول، کانون نشر حنیف